หอสมุดกลาง
จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวกับลำดับที่การเกิด
2. เพื่อหาลำดับที่การเกิดที่มีการปรับตัวได้ดีที่สุด

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 14 - 19 ปี จากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 6 โรงเรียนคือ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร โรงเรียนชิโนรสวิทยาลัย โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนเซนต์จอห์น อาชีวะ และโรงเรียนจิตรลดา รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 120 คน แบ่งตามลำดับการเกิดคือ

ลูกคนโตจากครอบครัวที่มีลูก 5 คน จำนวน 20 คน
ลูกคนโตจากครอบครัวที่มีลูก 3 คน จำนวน 20 คน
ลูกคนกลางจากครอบครัวที่มีลูก 5 คน จำนวน 20 คน
ลูกคนกลางจากครอบครัวที่มีลูก 3 คน จำนวน 20 คน
ลูกคนเล็กจากครอบครัวที่มีลูก 5 คน จำนวน 20 คน
ลูกคนเล็กจากครอบครัวที่มีลูก 3 คน จำนวน 20 คน
โดยมีจำนวนชาย และหญิงเท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจสถานภาพทางครอบครัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แบบสำรวจนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ เพศ ลำดับการเกิดและจำนวนพี่น้อง

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาซึ่งดัดแปลงจาก The Mooney Problem Check Liste (Form H) ของ Ross L Mooney โดย ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 330 ข้อ

3. แบบสำรวจความคิดเห็นจากครูประจำชั้น เกี่ยวกับการปรับตัวของนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตรประเมินค่า (rating scale)

<u>การดำเนินการวิจัย</u>

1. นำแบบสอบถามปัญหามูนนี่ไปหาค่าความเชื่อมั่น จากนักเรียนชั้น ม.ศ.3 โรงเรียนจิตรลดาจำนวน 20 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.998

2. ให้นักเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มมานี้ทำแบบสำรวจสถานภาพทางครอบครัว เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3. เลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 120 คน แบ่งเป็นชาย 60 คน หญิง 60 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มลูกคนโตจำนวน 40 คน กลุ่มลูกคนกลางจำนวน 40 คน และกลุ่มลูกคนเล็กจำนวน 40 คน

4. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของมูนนี่

5. ให้ครูประจำชั้น ทำแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล

6. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนแล้วจึงนำไปวิเคราะห์

<u>การวิเคราะห์ข้อมูล</u>

1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัญหาทั้ง 11 ด้าน และปัญหารวม

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ของคะแนนปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีลำดับการเกิดเป็นตัวแปรอิสระ และคะแนนปัญหาเป็นตัวแปรตาม

3. หาค่าสหสัมพันธ์ (Corelation) ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวของนักเรียนจากครูประจำชั้น กับคะแนนปัญหารวมของนักเรียน

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เป็นลูกคนโต ลูกคนกลาง และลูกคนเล็ก มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้ง 11 ด้าน

2. นักเรียนที่เป็นลูกคนโต ลูกคนกลางและลูกคนเล็ก มีปัญหารวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความเห็นจากครูประจำชั้นเกี่ยวกับการปรับตัวของนักเรียน มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนปัญหาเท่ากับ 0.715

ข้อเสนอแนะ

1. เพื่อให้ผลงานวิจัยสมบูรณ์อย่างแท้จริง ควรได้มีการศึกษาเรื่องลำดับการเกิดกับการปรับตัวอีก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มาจากภาคต่าง ๆ ทั้งประเทศเพื่อเป็นตัวแทนอย่างแท้จริง

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรจะได้มีการควบคุมตัวแปรทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ เพศของพี่น้อง ช่วงห่างของอายุในหมู่พี่น้อง แบบแผนความสัมพันธ์ในครอบครัว และวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

3. ควรจะได้มีการศึกษาเรื่องลำดับการเกิดกับการปรับตัว ในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษาและระดับอุดมศึกษาเป็นต้น

4. ควรจะได้มีการศึกษาเรื่องลำดับการเกิดกับตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น พฤติกรรมการแข่งขัน การพึ่งผู้อื่น เป็นต้น